

SUZY BERE

Vrč ljubezni

GANLJIVA ISKRENA IZPOVED Z OPISOM IZBRUHA POTLAČENE TRAVME, SPOPADANJA Z NJO, ZAKONSKE KRIZE V SREDNJIH LETIH ŽIVLJENJA, TELESNIH BOLEČINAH, IZGUBI SMISLA IN SEBE, ZAMETKIH DEPRESIJE, POSTTRAVMATSKIH SIMPTOMIH IN PONOVNEM BOJU ZA LASTNO PREŽIVETJE. V KNJIGI AVTORICA TATJANA GRČA BREZ DLAKE NA JEZIKU OPISUJE VSE DVOGOVORE NA TERAPEVTSKIH URAH, METODE IN KNJIGE, KI SO JI POMAGALE ODKRITI VSE PLASTI ZLORABE, DOŽIVLJANJE IN POSLEDICE TRAVME PREK LASTNE IZKUŠNJE IN TEORETIČNEGA ZNANJA. HKRATI TUDI PREMIKA V VIŠJE ZAVEDANJE, DUŠNO POSLANSTVO, DRUGAČNE DIMENZIJE OBSTOJA IZ TEME V SVETLOBO, IZ ŽRTVE V NESKONČNO LJUBEZEN, SILO NAD NAMI, KI EDINA LAHKO REŠI POBEZLJANI SVET PRED DOKONČNIM UNIČENJEM. **R. S.**, FOTO OSEBNI ARHIV

Vsanjah sem mirno in brez vsakega občutka strahu, jeze ali gneva pristopila k nekemu in ga prijazno nekaj vprašala. Gledala sem ga s toplino, s kakršno sem se ga spominjala iz otroštva, in čakala njegov odgovor na nekem višjem dušnem nivoju, kjer ni zamer, ne jeze, ne očitkov. Tam ni ničesar, česar bi se lahko bal.

»Ali si ti meni kaj naredil, ko sem bila majhna?«

»Če sem te imel pa tako rad.«

In sanje so se zgovorno nadaljevale.

Sledil je teden žalosti in tišine. Zmanjkalo je besed. Telo je govorilo namesto njih. Z nikomer nisem zmogla govoriti o svojem spoznanju. Morala sem slišati mnenje terapevta. Ali je spregovorilo moje nezavedno? Kako na podlagi tega ozvestiti nekaj, kar je zaznamovalo tvoje življenje?

Prvič sem zamudila na terapijo. Opisala sem svoje počutje, videnje in nejevero.

»Zelo napredujete, Tatjana. Saj veste, da ste zamudili, ker ne želite slišati tega, kar bo danes prišlo na plan? To niso bile samo sanje, zaupajte si. Zdaj poznate izvor svoje tesnobe, pod njo je žalost, še globlje bosta jeza in bes na moške, pod jezo je vaš strah,« je potrdil moje slutnje.

Nisem bila še sposobna čutiti resnice teh besed, nejeverno sem ga gledala z vprašujočimi očmi, zato je nadaljeval: »Vaš mož je bil prvi moški, ki ste mu resnično zaupali, in ravno on vas je izdal na točno tej ravni, zadal vam je rano tam, kjer vas najbolj boli, zato se mu zdaj ne zmorete odpreti. Pustite ga tam, naj čaka. Če ne bo zmožek čakati, naj gre. Nihče drug ne bo razumel tega vašega procesa, ne trudite se z razlago, ker je na zunaj videti povsem drugače.«

Temu delu sem še kako verjela in ga tako močno čutila, da je bolelo. Ni ga v celoti razumel mož, še manj okolica, za katero sem le občutljiva ženska, ki ne zmore oprostiti.

»Tatjana, ta groza ni prišla v telo samo zaradi moževega sprožilca, ampak vem, da čutite, da je obstajala že prej, le na plan je prišla zdaj, ker je telo spregovorilo.« Še vedno sem ga nejeverno gledala in se razumsko upirala tej razlagi, telo pa je vibriralo v svojem jeziku, ki ga nisem zmogla več utišati. Moja zmeda je bila velika. Prekiniti je moral najglobljo plast procesa, ker še ni šlo. »Dobro, Tatjana, to je najgloblja plast vaše tesnobe. Nič hudega, če še ne gre, če ste spomine tako potlačili, da jih iz strahu iz nezavednega še ne morete v celoti priklicati,« me je potolažil. »Zdaj pa mi povejte še nekaj. Se morda pa le spominjate kakega dogodka, ko ni bilo vse tako, kot bi moralo biti? Vas je kdaj kdo napadel, ko ste bili majhni?«

Tukaj sem suverena, spominjam se. V celoti vidim sliko majhne deklice pod kuhinjskim pultom. Čisto tiho je, gleda v tla. Zakrčena kot večino življenja. Mama in oče jo umivata, čudne izraze imata na obrazu. Čutim nič,

samo moreče je vse skupaj. Vem, kje se je to zgodilo. In zakaj se ne spominjam ničesar pred in po tem? Ali ni zanimivo, da nimam nobenih posledic? O, sranje, vse življenje imam posledice!

»Bravo, Tatjana. Veste, kje se je zgodilo?«

»Vem. Natančno kot GPS.«

»Je bil majhen, zaprt prostor?«

»Ja.«

»Veste, kdo so bili?«

»Vem, katera skupina, ne spominjam pa se, kateri konkretno in koliko?«

»Slutite, kdo je bil glavni?«

»Ja, zagotovo vem, kdo.«

»Zakaj?«

»Ker ima takšno energijo, ker se ga še danes bojita žena in mama.«

»Veste, zakaj je tak?«

»Ja, zdaj vem, ste me že naučili. Imel je zelo strogega očeta, zameril je mami, od tu njegov odnos do žensk.«

»Bravo, dobro se učite.«

»Mislim, da je bil zraven tudi nekdo, ki mu to početje ni bilo všeč, premehka duša je še danes.«

»Jim zamerite?«

»Ne.«

»Veste, da ne smete v jezo in maščevanje?«

»Vem, ne skrbite.«

»Se spomnite, kaj so počeli z vami?«

»Ne, samo predvidevam lahko po tem, kakšno so me našli.«

»Ste sami prišli domov?«

»Ne, oče me je prinesel domov, mi je povedala mama.«

»Vas je strah?«

»Ne.«

»Zakaj ne?«

»Ker jaz vse prenesem.«

Trdno kot skala sem sedela na rumenem stolu, ga nepremično gledala v oči, dokler ni preusmeril pozornosti na moje telo. »Zakaj potem tako drhtite? Zakaj se vam roke tresejo? Čutite rdečico na svojem obrazu in živčnost v telesu? Zakaj tako glasno govorite?«

»Ja, pa res čutim. O, sranje, vse mogoče prihaja iz mojega telesa.«

»Se zavedate, Tatjana, da je šlo za gnusno zlorabo?«

»Ne, saj ni bilo tistega direktnega kontakta, saj ni moglo biti tako hudo?«

»Res delujete trdno kot kamen in ne dojimate teže dogodka. Pa pogledva z druge strani. Kaj če bi bila to vaša hčerka?«

Ob teh besedah je v meni vse podivjalo. Telesa nisem več obvladala. Tresla sem se kot moker pes, telo je verjetno s tresavico

želelo spraviti travmo iz sebe.

»O, ne, ne, to pa ne, moji hčerki se to ne bi smelo zgoditi.«

»Zdaj vidite, zakaj nimate hčerke?«

Začutila sem svojo nesojeno hčer na svoji levi rami in zajokala.

»Vem.«

»Zdaj veste, zakaj zamrznete v zaprtem prostoru?«

»Vem. Slutila sem. Ampak še vedno ne morem verjeti, da lahko en tak dogodek povzroči vseživljenjsko tesnobo?«

»Lahko, Tatjana! Dobro me poslušajte! En takšen dogodek je lahko za malega otroka tak šok, takšna potlačena travma, da ustvari tesnobo kot obrambni mehanizem za preživetje.«

»Moj bog, saj bi kakšnega otroka to lahko ubilo!«

»Ja, saj vas je na neki način.«

»Kako to mislite?«

»Tatjana, tam notri, v tistem zaprtem prostoru, so vam vzeli vašo moč. Čutite majhno punčko v sebi, kako jo je strah?«

»Čutim, ampak do zdaj je nisem dobro poznala. Nikoli ji nisem v celoti prisluhnila.«

»Vem, to se zgodi po štiridesetem letu ali še pozneje, ko se zbudi nezavedno. Kaj vas vodi vse življenje, Tatjana?«

»Strah, krivda, sram.«

»Nikjer ni čustvene podpore, kajne?«

»Ne.«

»Zdaj pa objemite tisto deklico v sebi. Saj znate, saj ste mama. Počasi bo šlo. Nikomur ne zaupa.«

Od tistega dne so se mi roke tresle ves mesec. Stvari so mi padale iz rok. Želodec mi je zakrčilo kot suho slivo. Večkrat sem pogledala svoj trebuh, če imam morda luknjo v želodcu, a sem žal zagledala le posledice svojih kilogramov.

»Želodec ne more prebaviti,« mi je povedal terapevt.

Še vedno nejevera. Na več kot desetih te-

rapijah sem morala ponovno vprašati, ali je res mogoče, da en takšen dogodek tako skrajno spremeni potek življenja. Vedno znova in znova mi je pritrdjeval, da ga je. Dobila sem nalogo, da se čim pogosteje povežem s punčko v sebi, za nameček na fizioterapijah pri ortopedu s sondo v sebi. Jebenti, kaj vse moram jaz preživljati! Mučijo me na mizi z laserjem v sebi, ker mi le tako lahko zdravijo vneto trtico, jaz pa moram vmes podoživljati tisti dogodek in spoznavati stisko male deklice v sebi.

In enkrat mi končno uspe. Skoncentriram se na laser v sebi. Globoko diham in ga komaj prenašam.

»Poglej me, punčka. Vem, da si se tudi ti tako počutila, da te je bilo neizmerno strah.« Brez besed trmasto čepi v tistem temačnem prostoru in niti pogleda ne dvigne.

»Dvigni glavo, punčka. Zdaj sem jaz tukaj, zdaj sem odrasla. Nič več nama ne morejo.« Ne premakne se, ne trzne, samo nemo gleda v tla v popolnem krču.

»Prosim, poglej me. Oprosti, ker te nisem prej slišala. Edino jaz te lahko potolažim.« Premik obraza za en centimeter. Tako plašno kot srna.

»Daj, punčka, poglej me. Nikoli več ne bom nikomur dovolila, da te prizadene.«

Za droben trenutek je obrnila pogled k meni, nezaupljivo, a pogledala me je. Trmast, užaljen izraz je imela na obrazu, tresla se je od strahu in mi želela sporočiti, kje sem hodila tako dolgo, zakaj je nisem rešila prej?! Le sekundo je trajalo in zakrčila se je nazaj, umaknila pogled. Predolgo ni bilo nikogar. Izgubila je upanje, da jo bo kdo rešil. Ulile so se mi solze. Hotela sem jo objeti, a mi še ni pustila blizu. Ampak pogledala me je! Pogledala me je!

Knjiga ruši tabuje, odpira potlačene rane in korenine naših strahov in tesnobe. Ravno predelovanje lastne travme prebujajo posameznika, njegovo družinsko drevo in hkrati kolektivno pripomore k zdravljenju človeštva. Zato vam podarjamo dve knjigi Vrč življenja. Ne potrebujemo nobene izpovedi, le željo po knjigi. Pišite nam do **1. avgusta** na suzu@slovenskenovice.si ali **Revija Suzy**, Likoarjeva 1, 1000 Ljubljana.

SUZANA ZAGORC

Ně poznam je

Zgodba o družki, ki se mora soočiti s izgubo, da bi se lahko našla.

ALENA KURČIČ JOVINO

Karmen Petric

Smrt v rezidenci

Danijel Apolinari, urednik

Dolly Alderton

V LJUBEZNI JE PAČ TAKO

TATJANA GRČA

Vrč ljubezni

Kakšno sprehajanje travno pod slobo resnoba

SREČNE NAGRAJENKE ČTIVO ZA VSO JESEN

Izžrebali smo kup srečnih nagrajenk, ki so poskušale srečo in se potegovala za knjige, v katerih so dobre zgodbe, ki smo jih poleti predstavljali na naših straneh. Vrč ljubezni **Tatjane Grča** prejmeta **Vera Zorko** iz Zgornje Ložnice in **Majda Hrastar** iz Brusnic. Smrt v rezidenci **Karmen Petric** bosta brali **Dragica Štrubelj** iz Dobrunj in **Ana Oblak** iz Mozirja. Ne poznam je **Suzane Zagorc** dobila **Tanja Frank** iz Prema in **Dragica Lapanja** iz Slapa ob Idrijci. Roman **Dolly Alderton** V ljubezni je pač tako bo osrečil **Vereno Balažič** iz Ljubljane in **Tanjo Paumgartner** iz Celja. Čestitke in veliko veselja pri branju vam želimo! **R. S., FOTO GETTY IMAGES, OSEBNI ARHIV, ARHIV MLADINSKE KNJIGE, CANKARJEVE ZALOŽBE**

Predstavitvene informacije oglašnega trženja

Učinkovito od želodca do konca črevesja

Ste zaprti, vas napenja, tišči? Vam hrana po zaužitju kar noče iz želodca? Vas peče zgaga, se vam spahuje? Rešitev je Caricol, edinstven 100-% naravni pripravek s papajo, ki se preprosto zaužije po obroku. S svojimi encimi in prebavnimi lastnostmi poskrbi za učinkovito in urejeno prebavo. Bio izdelek Caricol je primeren za odrasle, otroke, nosečnice in doječe matere, tudi za vegane, vegetarijance in diabetike. Na voljo v lekarnah, spec. prodajal. in na www.naturamedica.si, tel. 03/56-30-022, 040/214-620.

Otroška zobna krema Jordan s pumpico

Priljubljena otroška zobna krema Jordan je na voljo v novi embalaži s pumpico za bolj priročno in zabavno ščetkanje. S prijetnim sadnim okusom in nežnimi sestavinami ter v praktični embalaži z dozirnikom omogoča preprosto odmerjanje ustrezne količine z enim samim pritiskom. Na voljo v različici Kids (od 0 do 5 let) in Junior (od 6. leta) ter z dodatnimi polnili. Več informacij na www.zdrav-nasmeh.com

Skrivnost moči je v sadju in zelenjavi

V Mercatorju poiščite vseh 8 čudovitih plišastih Supervitalcev. Zbirajte sličice in napolnite album. Za vsakih 10 eur nakupa in za vsak izdelek z oznako Supervitalci (v skupni vrednosti 3 eur ali več) prejmete paketek z 2 sličicama in 1 bonus nalepko. Zberite 5 bonus nalepk ali e-bonus nalepki in si zagotovite enega plišastega Supervitalca po ugodnejši ceni. Več na www.mercator.si

Jesen je najlepša na morju

V Adria resortu vas tik ob morju, med borovci in sredozemskim zelenjem čaka prijeten kotiček za oddih. Uživate v toplih jesenskih dneh, sprehodih ob obali, plavanju v bazenih z ogrevano morskovo vodo in okusni večerji na terasi z razgledom. Vse je blizu, dostopno in urejeno – za brezskrben oddih, kot si ga zaslužite. www.adria-ankaran.si